

Koranens påverkan på själarna

Kära muslimer:

Frukta Allah och håll fast vid Hans starka rep, och håll er på Hans raka väg. Sannerligen, hjärtan rostar, och deras putsning är den ädla Koranen. Koranen är den verkliga källa som aldrig sinar, och den är den författning som den islamiska umman har rätt att vara stolt över, vid en tid då andra nationer och folk drivs mot mänskliga lagar och världsliga konstitutioner.

Den ädla Koranen är detta religions eviga mirakel, och den är den visa boken som sändes ned till den ädla Profeten. Om de tidigare profeterna, över dem vare frid, gavs mirakel som människor trodde på under deras tid, och dessa mirakel upphörde med deras död och deras folks försvinnande, så är det som Muhammad, må Allahs frid och välsignelser vara över honom, gavs ett mirakel som förblivit och kommer att förbli — ett mirakel som senare generationer uppfattar liksom de tidigare, och som de sena ser liksom de tidiga såg. Och detta, vid Allah, är ett mirakel som passar denna religions natur, som Allah ville skulle vara den sista av religionerna, och som passar Koranen som Allah ville skulle vara den sista boken som sändes ned från himlen. Profeten, må Allahs frid och välsignelser vara över honom, sade om allt detta: "Ingen profet har fått ett tecken som människor trodde på liknande det, men det jag har fått är en uppenbarelse som Allah har uppenbarat till mig, och jag hoppas att jag kommer att vara den med flest följare på Domedagen." (Bukhari och Muslim)

Och eftersom araberna var mästare i vältalighet, dialog och argumentation, sändes Koranen ned för att utmana dem alla — människor och jinner — i vältalighet och retorik: **{Säg: Om människor och jinner samlades för att frambringa något liknande denna Koran, skulle de inte kunna frambringa något liknande den, även om de stödde varandra.}** [al-Isra': 88]

Utöver detta kunde den ädla Koranen tränga in i deras hjärtan medan de fortfarande var i otro och villfarelse, och den fortsatte att påverka dem tills deras hjärtan återvände till vägledning och tro. Jubayr ibn Mut'im ibn 'Adi al-Qurashi an-Nawfali, må Allah vara nöjd med honom — en av Qurayshs äldste och en av dess släktforskare — sade: "Jag hörde Profeten, må Allahs frid och välsignelser vara över honom, recitera sura at-Tur i maghrib-bönen. När han nådde versen: **{Eller är de skapade av ingenting, eller är de själva skaparna? Eller skapade de himlarna och jorden? Nej, de är inte övertygade. Eller har de din Herres skatter, eller är de herrar med makt?}** (at-Tur 35-37)

var det som om mitt hjärta skulle flyga iväg." (Bukhari) Även om hans islam dröjde till tiden mellan Hudaybiyyah och Fath, före Khaybar.

Och berättelsen om 'Utbah ibn Rabi'ah är välkänd och dess kedja är god. Dess sammanfattning är att Quraysh valde sin bästa man för att tala med Profeten, må Allahs frid och välsignelser vara över honom. Abu al-Walid 'Utbah ibn Rabi'ah kom och talade länge medan Profeten lyssnade. När han var färdig sade Profeten: "Är du klar, Abu al-Walid?" Han sade: Ja. Profeten sade: "Lyssna då på mig." Han sade: Jag gör det.

Profeten reciterade: **"I Allahs, den Mest Nåderikes, den Mest Barmhärtiges namn. Ha Mim. En uppenbarelse från den Mest Nåderike, den Mest Barmhärtige. En bok vars verser har förklarats i detalj, en arabisk Koran för människor som vet. Som en förkunnare och varnare, men de flesta av dem vänder sig bort och lyssnar inte. Och de säger: Våra hjärtan är täckta för det du kallar oss till, och i våra öron finns tyngd, och mellan oss och dig finns en barriär. Gör då vad du vill — vi gör också."** [Fussilat: 1-5]

Profeten fortsatte att recitera för honom. När 'Utbah hörde detta lyssnade han djupt, lade sina händer bakom ryggen och stödde sig på dem medan han lyssnade. När Profeten nådde versens plats för nedfall (sajdah), föll han ned i prostration. Sedan sade han: "Du har hört, Abu al-Walid, vad du har hört. Gör vad du vill."

'Utbah återvände till Quraysh, och de sade till varandra: "Vid Allah, han

kommer tillbaka till er med ett annat ansikte än det han gick med!” När han satte sig sade de: ”Vad har du med dig, Abu al-Walid?”

Han sade: ”Jag har hört ett tal — vid Allah, jag har aldrig hört något liknande. Vid Allah, det är varken poesi, magi eller spådom. O Qurayshs folk, lyd mig och låt mig bestämma: lämna denne man och låt honom vara. Vid Allah, hans ord kommer att få en stor betydelse. Om araberna besegrar honom, har ni blivit befriade från honom genom andra. Och om han segrar över araberna, är hans kungadöme ert kungadöme, hans ära er ära, och ni kommer att vara de lyckligaste genom honom.”

De sade: ”Han har trollbundet dig, Abu al-Walid, med sin tunga.”

Han sade: ”Detta är min åsikt. Gör vad ni vill.”

Koranen hade också en djup påverkan på kristna prästers hjärtan: **{Och när de hör det som har uppenbarats till Sändebudet, ser du deras ögon flöda av tårar på grund av sanningen de känner igen. De säger: Vår Herre, vi tror — skriv oss bland vittnena.}** [al-Ma'idah: 83]

Till och med de upproriska jinnerna som brukade stjäla lyssning före Koranens uppenbarelse påverkades av den: **{De sade: Vi har hört en underbar Koran, som vägleder till rätt väg, och vi har trott på den, och vi kommer inte att sätta någon vid vår Herres sida.}** [al-Jinn: 1-2]

Al-Hakim och andra berättar med god kedja från 'Abdullah ibn Mas'ud, må Allah vara nöjd med honom, att han sade: ”De — alltså jinnerna — kom ned till Profeten, må Allahs frid och välsignelser vara över honom, medan han reciterade Koranen i dalen Nakhlah. När de hörde den sade de: 'Lyssna!' De sade: 'Tyst!' De var sju, en av dem hette Zawba'ah. Då uppenbarade Allah: **{Och när Vi vände en grupp jinner till dig för att lyssna till Koranen, och när de närvarade sade de: Lyssna! När det var färdigt återvände de till sitt folk som varnare. De sade: O vårt folk, vi har hört en bok som uppenbarats efter Moses, som bekräftar det som kom före den, som vägleder till sanningen och till en rak väg. O vårt folk, svara Allahs kallare och tro på honom — Han förlåter er era synder och skyddar er från ett smärtsamt straff. Och den som inte svarar Allahs kallare kan inte undkomma på jorden, och han har inga beskyddare utom Honom. De är i klar villfarelse.}** [al-Ahqaf: 29-32]

Och om detta var jinnens hållning gentemot den ädla Koranen, så har även änglarna en ställning med Koranen. Al-al-Bukhari och Muslim har i sina två Sahih-samlingar — och ordalydelsen är hos al-al-Bukhari —

berättat från Usayd ibn Hudayr som sade:

”Medan han en natt reciterade sura al-Baqarah, och hans häst var bunden nära honom, började hästen plötsligt röra sig oroligt. Han tystnade, och hästen lugnade sig. Han reciterade igen, och hästen började röra sig. Han tystnade, och hästen lugnade sig. Sedan reciterade han igen, och hästen började röra sig, så han avbröt. Hans son Yahya var nära hästen, och han fruktade att den skulle skada honom. När han drog bort honom lyfte han sitt huvud mot himlen, tills han inte längre kunde se den. När morgonen kom berättade han detta för Profeten, må Allahs frid och välsignelser vara över honom. Profeten sade: ’Recitera, Ibn Hudayr! Recitera, Ibn Hudayr!’ Han sade: ’Jag fruktade, o Allahs Sändebud, att hästen skulle trampa Yahya, eftersom han var nära den. Så jag lyfte mitt huvud och gick till honom. Då lyfte jag mitt huvud mot himlen och såg något som liknade ett moln med lampor i.’ Jag gick ut tills jag inte längre såg det. Profeten sade: ’Vet du vad det var?’ Han sade: ’Nej.’ Profeten sade: ’Det var änglarna som kom nära din röst. Om du hade fortsatt recitera skulle människorna ha sett dem på morgonen, och de skulle inte ha dolt sig för dem.’”

Och i Sahih Muslim: En man reciterade sura al-Kahf, och bredvid honom stod en häst bunden med två rep. Då täcktes han av ett moln som började sänka sig, och hästen började bli orolig. När morgonen kom gick han till Profeten, må Allahs frid och välsignelser vara över honom, och berättade det. Profeten sade: ”Det var *sakinah* som sänkte sig med Koranen.”

Trons bröder:

Sådan är också Koranens påverkan när den reciteras. Det är inte märkligt att Koranen förvandlar hjärtan hos brottslingar och tjuvar till hjärtan hos lärda och fromma ledare. Al-Fudayl ibn ‘Iyad — den lärde, asketen, må Allah förbarma sig över honom — är ett tydligt exempel på detta. Al-Dhahabi berättar i *Siyar A‘lam al-Nubala* historien om hans omvändelse och hur han påverkades av Koranen:

”Al-Fudayl ibn ‘Iyad var en rövare som brukade råna resenärer mellan Abiward och Sarakhs. Orsaken till hans omvändelse var att han förälskade sig i en slavflicka. När han en natt klättrade upp på en mur för att nå henne, hörde han någon recitera: **{Har tiden inte kommit för de troende att deras hjärtan ska ödmjukas...}**

När han hörde detta sade han: ’Jo, min Herre, tiden har kommit.’ Så han återvände. Natten förde honom till en ruin där några resenärer hade slagit sig ner. En av dem sade: ’Låt oss gå vidare.’ En annan sade: ’Låt oss vänta

tills morgonen, för al-Fudayl är på vägen och rånar oss.'

Han sade: 'Jag tänkte: Jag vandrar om natten i olydnad, och här är muslimer som fruktar mig. Jag ser att Allah har fört mig hit för att jag ska sluta. O Allah, jag vänder mig till Dig i ånger, och jag gör min omvändelse till att bosätta mig nära det heliga huset.'"

Ära och storhet åt denna bok som gav liv åt en ummah som tidigare räknades bland de döda! Och Allah talar sanning, Han som är den sannaste av talare: **{Om Vi hade sänt ned denna Koran över ett berg, skulle du ha sett det ödmjukt och sönderslaget av fruktan för Allah. Sådana liknelser framställer Vi för människorna, så att de må begrundas.}**
[al-Hashr: 21]

Muslimer:

På grund av Koranens påverkan på själarna fruktade avgudadyrkarna att deras barn skulle påverkas när de hörde den reciteras av de troende som läste den med ödmjukhet. Berättelsen om Abu Bakr, må Allah vara nöjd med honom, och Ibn al-Dughnah visar detta.

När Abu Bakr var på väg att emigrera till Abessinien mötte han Ibn al-Dughnah. Han sade till honom: "En som du, Abu Bakr, får inte lämnas och får inte lämna. Du hjälper de fattiga, upprätthåller släktbanden, bär de svaga, är generös mot gäster och hjälper vid olyckor. Jag ger dig mitt skydd. Återvänd och dyrka din Herre i ditt land."

Abu Bakr återvände, och Ibn al-Dughnah gick med honom. Han gick runt bland Qurayshs ledare och sade: "En som Abu Bakr får inte fördrivas och får inte lämna. Skulle ni fördriva en man som hjälper de fattiga, upprätthåller släktbanden, bär de svaga, är generös mot gäster och hjälper vid olyckor?"

Quraysh accepterade hans skydd och sade: "Säg till Abu Bakr att dyrka sin Herre i sitt hus. Låt honom be där och recitera vad han vill, men låt honom inte skada oss med det och inte visa det offentligt. Vi fruktar att han ska förföra våra kvinnor och barn."

Ibn al-Dughnah sade detta till Abu Bakr. Så Abu Bakr dyrkade sin Herre i sitt hus och visade inte sin bön eller recitation utanför. Men sedan bestämde sig Abu Bakr för att bygga en liten moské på gården framför sitt hus. Han bad där och reciterade Koranen, och kvinnor och barn bland avgudadyrkarna samlades runt honom, förundrade över honom och tittade

på honom. Abu Bakr var en man som grät mycket och kunde inte hålla tillbaka tårarna när han reciterade Koranen.

Detta skrämde Qurayshs ledare, så de skickade efter Ibn al-Dughnah. När han kom sade de: "Vi gav Abu Bakr skydd genom dig på villkor att han dyrkar sin Herre i sitt hus. Men han har gått längre än så och byggt en moské på sin gård, och han reciterar och ber där offentligt. Vi fruktar att han ska förföra våra kvinnor och barn. Stoppa honom..."

...till slutet av berättelsen som återges av al-al-Bukhari i sin Sahih.

O muslimer:

Om detta är Koranens påverkan på avgudadyrkarna — och det är bara en droppe ur havet, en liten del av det stora — så är frågan som vi måste ställa oss: *Vad är Koranens påverkan på oss muslimer i denna tid? Och före denna fråga finns en annan: Vad är vår andel av Koranens recitation? Och vad är vår del av ödmjukhet och eftertanke när Koranen reciteras?*

Sanningen är att verkligheten för många muslimer idag är bitter och beklagansvärd — tyvärr. Mushafarna klagar över dammet som samlas på dem, och övergivandet av Koranen har blivit muslimernas vana, förutom dem som Allah förbarmar sig över. Vår handelsvara med Allahs bok är svag. Må Allah förbarma sig över den tid då en gammal man kom till Profeten, må Allahs frid och välsignelser vara över honom, och sade: "Lär mig Koranen."

Det berättas från 'Abdullah ibn 'Amr ibn al-'As, må Allah vara nöjd med dem båda, att en man kom till Allahs Sändebud och sade: "O Allahs Sändebud, lär mig (recitation)." Han sade: "Recitera från de suror som börjar med *ar-ra'*." Mannen sade: "O Allahs Sändebud, min tunga är tung och min kropp är grov." Profeten sade: "Recitera från *al-hawamim*." Mannen sade samma sak igen. Profeten sade: "Jag lär dig från *al-musabbihat*." Mannen sade samma sak igen. Profeten sade: "Håll dig till den sammanfattande, enastående suran: **{När jorden skakas med sin skakning}** [az-Zalzalah]."

Mannen sade: "Vid Honom som sände dig med sanningen, jag kommer aldrig att lägga till något utöver den." Sedan gick mannen. Profeten sade: "Den lille mannen har lyckats! Den lille mannen har lyckats!"

Och om förtjänsten av sura *az-Zalzalah* är sådan — vad då med dem som har möjlighet att läsa hela Koranen, och som har kraft och energi att läsa

den om och om igen? O Allah, beröva oss inte Din nåd, och hindra oss inte — på grund av våra svaga själar och våra begär — från Din bok. Sannerligen är Allahs nåd vidsträckt. Men finns det någon som strävar efter gott efter sin förmåga?

Är det inte passande för dig, min muslimske broder, att komma tidigt till de fem bönerna, så att du får läsa en del av Koranen och samla en stor mängd goda gärningar? Och om du inte gör det, så kom åtminstone tidigt på fredagen, så att du kan läsa det som är lätt för dig av Koranen — särskilt sura *al-Kahf*, om vars förtjänst Profeten, må Allahs frid och välsignelser vara över honom, berättade i hadithen från Abu Sa'id, där Profeten sade:

”Den som läser sura al-Kahf på fredagen, kommer att få ett ljus som lyser för honom mellan två fredagar.” (Återgiven av al-Hakim, som sade: ”Detta är en autentisk hadith enligt hans villkor, och al-al-Bukhari och Muslim har inte återgett den.”)

KORANEN & SUNNAH

- [Bönen gudomlig befallning](#)
- [Nationalismens Uppkomst i den Muslimska Världen](#)
- ['Awrah för män och kvinnor inom och utanför bön](#)
- [Bönen mellan befallning och uphöjelse](#)
- [Regeln om att be i Haram-kläder](#)
- [Att upphöja Allahs befallning är att be](#)
- [Förstå Koranen](#)
- [Lycka eller elände i nästa liv](#)
- [Frågor och svar angående ahl al-Kitabs Kött](#)
- [Rasism: Finns det en lösning?](#)